

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Ved Forslag I skulde man opnaa, at den tragtformede Bugt, som Tangerne nu danner, efter Lukningen fyldes med Sand, som vil beskytte Kysten, men paa den anden Side bliver jo ogsaa Kanalen lukket, saaledes at Thyborøn By og Havn maa opgives. Vandet i den vestlige og midterste Del af Limfjorden vil i Løbet af nogle Aar blive fersk. Det skønnes, at der vil hengaa ca. 150 Aar, før Kystlinien som Følge af den almindelige Tilbageerykning af store Dele af Jyllands Vestkyst atter naar ind til den nuværende Beliggenhed ud for Thyborøn By.

Ved Forslag II bevares Thyborøn By og Havn, saa der kan stadig sejles ind og ud af Fjorden. Ved en Gennemstrømnings-sluse vil Saltholdigheden i den vestlige Del af Fjorden blive holdt paa ca. 15 pro mille, men Projektet rummer dog en vis Usikkerhed med Hensyn til, hvorvidt man virkelig kan opnaa en Tilsanding ud for Thyborøn By og dermed Beskyttelse af denne.

Efter at dette tekniske Udvalg havde afgivet sin Betænkning, nedsatte Ministeriet i April 1937 en Kommission paa 21 Medlemmer med det omtalte tekniske Udvalg tilforordnet som raadgivende teknisk Underudvalg. Kommissionen behandlede Forslag I og II og endelig et tredje Forslag til en Kanalforbindelse fra Hanstholm til Limfjorden Øst for Thisted i Forbindelse med Forslag I, altsaa den fuldstændige Lukning ved Thyborøn.

Det oprindelige tekniske Udvalg havde været af fortrolig Karakter og havde derfor ikke kunnet foretage omfattende Undersøgelser i Marken, men dette skete nu ved det tilforordnede tekniske Udvalg, der af Kommissionen havde faaet til Opgave at foretage ganske bestemte Undersøgelser, men i øvrigt ikke skulde udtale sig om, hvilket Projekt der burde fremmes. Udvalget undersøgte dels Bunden i Dæmningslinien bag Tangerne, hvor det viste sig, at Forholdene i det store og hele var tilfredsstillende, dels Bundforholdene i Havet paa de Steder, hvor Molerne efter Forslag II agtedes opført. Her var Bundforholdene imidlertid ikke saa gode, og først efter mange Undersøgelser, derunder Forsøg paa andetsteds paa Tangen at finde bedre Bundforhold, mente Udvalget at turde gaa ind for at udføre Molerne i Overensstemmelse med Forslag II. Udvalget reviderede herefter Forslagene og udregnede nye Overslag, og man kom til det Resultat, at Forslag I vilde koste 10 Mill. Kr. og Forslag II 62 Mill. Kr. Da man imidlertid

maatte regne med en halv Snes Aar til Gennemførelse af Forslagene, maatte der bygges nogle interimistiske Sikringsanlæg for at hindre Havet i at bryde igennem, og dette vilde koste ca. 6 Mill. Kr. Disse Penge er i øvrigt i Sommer stillet til Raadighed. De aarlige Driftsudgifter inklusive Forrentning og Afskrivning anslaaes til henholdsvis 1,2 Mill. Kr. for Forslag I og 4,8 Mill. Kr. for Forslag II.

Skibsfartskanalen fra Limfjorden til Hanstholm, som naturligvis kun har Interesse i Forbindelse med Forslag I, regnes at ville koste 44 Mill. Kr., og den aarlige Driftsudgift anslaaes til 2,9 Mill. Kr.

Et Mindretal, bestaaende af et af Udvalgets Medlemmer, fremsatte separat nogle Overvejelser angaaende Muligheden for at opretholde Kanalen med fri Ud- og Indstrøm. Da disse Overvejelser har vundet Genklang hos den lokale Befolkning, finder jeg Anledning til at fremhæve, at der ikke foreligger noget egentligt Forslag, men netop kun visse Overvejelser. Mindretallet, der i øvrigt i Udvalgsbetænkningen af 1937 var fuldt ud enigt med de øvrige Medlemmer i, at Bevarelsen af den aabne Kanal ikke er mulig, udtaler, at de siden Afgivelsen af det første tekniske Udvalgs Betænkning af Februar 1937 udførte Undersøgelser ikke har bragt Klarhed om den i denne Betænkning udtalte Tvivl med Hensyn til Gennemførligheden af en Løsning, hvorefter man sikrede den nuværende aabne Kanal med fri Ind- og Udstrøm, bl. a. ved Bygning af to Havmoler, en paa hver Side af Kanalen. Mindretallet udtaler, at det sikkert ikke er muligt ved Forhaandsundersøgelser at opnaa Klarhed paa dette Punkt. Mindretallet siger fremdeles, at man, hvad enten man vælger Forslag II, III eller IV med Moler og Sluser eller et Projekt med aaben Kanal, altsaa uden Sluse, i alle Tilfælde maa begynde med at bygge Molerne og derved har Mulighed for at se, om man tør undvære Slusen og saaledes kan bevare de nuværende Forhold. Men Problemet er sat forkeret op, thi Valget staar ikke mellem Forslag II, III eller IV, som principielt er ganske ens, og hvoraf kun Forslag II har Interesse, men mellem Forslagene I og II, og til Gennemførelse af Forslag I kræves ingen Moler. Det maa, hvis man vil anstille et saa storstilet Forsøg som at begynde Gennemførelsen af Forslag II i Forventning om at kunne spare Dæmningen og Sluserne, anses for sandsynligt, at man senere og med større Bekostning bliver nødt til at fuldføre Forslag II efter den oprindelige Plan. Dermed